Lietas Nr.C30290015

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2015.gada 27.maijā

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese R.VĪVA
tiesneses A.KLAIŠE un L.KRAULE

izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā civillietu SIA "Nekustamā īpašuma aģentūra "Ventspils nami"" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Ventspils tiesas 2015.gada 30.marta spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a :

2015.gada 12.janvārī SIA "Nekustamā īpašuma aģentūra "Ventspils nami"" cēlusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt prasītājas labā no /pers. A/ 482,14 EUR parādu par pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, 72,32 EUR lietā samaksāto valsts nodevu, 4,70 EUR kancelejas nodevu un pārējos iespējamos tiesāšanas izdevumus. Prasība pamatota ar Civillikuma 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1. un 2.punktu, 13.panta pirmo daļu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1}pantu lieta nosūtīta izskatīšanai Ventspils tiesai.

Ar Ventspils tiesas 2015.gada 30.marta spriedumu prasība apmierināta, no atbildētājas par labu prasītājai piedzīts parāds 482,14 EUR par saņemtajiem apsaimniekošanas pakalpojumiem laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 30.novembrim un tiesas izdevumi 77,02 EUR. No atbildētājas par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,03 EUR. Tiesa secinājusi, ka nav pamata apšaubīt, ka prasītāja ir pildījusi mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pienākumus, jo par pretējo ziņas nav saņemtas. Nav pamata apšaubīt prasītājas sastādīto parāda aprēķinu, jo tas sastādīts atbilstoši atbildētājas dzīvokļa īpašuma platībai saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumiem, kuri nav apstrīdēti. Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1838.pantu, ka samaksa jāpierāda tam, kas to apgalvo. Šādi pierādījumi nav tikuši iesniegti, līdz ar to tiesa secinājusi, ka parāds nav samaksāts.

/pers. A/ iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt Ventspils tiesas 2014.gada 30.marta spriedumu, norādot, ka tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 54.pantu un 56.^{1}panta otro daļu, savlaicīgi neinformējot atbildētāju par tiesas sēdes datumu un uzsākto tiesvedību. Tiesas paziņojums par tiesas sēdes laiku sastādīts 2015.gada 10.martā, bet

izsūtīts atbildētājai sešas dienas vēlāk. Atbildētāja paziņojumu saņēmusi 21.martā, līdz ar ko atbildētājai nebija iespējas savlaicīgi īstenot Civilprocesa likuma 110., 111. un 147.panta otrā daļā un 250.^{22}panta otrajā daļā noteiktās tiesības un pienākumus.

Norāda, ka tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmās daļas normas par procesuālo tiesību izskaidrošanu pusēm. Uzskata, ka tiesas 2015.gada 10.marta paziņojums nav uzskatāms par saistošu dokumentu Dokumenta juridiskā spēka likuma izpratnē, jo tas nav parakstīts.

Norāda, ka tiesa 2015.gada 10.marta paziņojumā atsaukusies uz Civilprocesa likuma 250.pantu, kas neattiecas uz konkrēto strīdu un Civilprocesa likuma 25.panta pirmo daļu, kas no likuma ir izslēgta.

Ventspils tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas 2015.gada 27.martā nosūtītos rakstveida paskaidrojumus ar pierādījumiem. Lai gan tiesa ņēmusi vērā paskaidrojumos izteikto lūgumu par sprieduma nosūtīšanu, pārējie lūgumi ignorēti.

Atbildētāja atsaucas uz Civilprocesa likuma 93.panta 3.^{3}daļu un norāda, ka nav saņēmusi tiesas lēmumu par atteikšanos pieņemt pierādījumus, kā arī Ventspils tiesa nav nosūtījusi paziņojumu, ka šāds lēmums ir ticis pieņemts. Turklāt tiesas spriedumā nav norādīts, ka atbildētāja ir iesniegusi rakstveida paskaidrojumus.

Atbildētāja norāda, ka tiesas spriedumā konstatētie fakti neatbilst patiesībai, norāda, ka veikusi septiņus maksājumus. Nenomaksātā summa uz sprieduma sastādīšanas dienu bija 336,03 EUR, bet uz apelācijas iesnigšanas dienu 17.aprīlī 252,03 EUR. 2015.gada 4.martā vērsusies pie prasītājas ar iesniegumu, lai labprātīgi risinātu situāciju par parāda atmaksu, kā rezultātā starp pusēm 2015.gada 6.martā sastādīta vienošanās par parāda atmaksu, atbildētājai veicot to pa daļām četru mēnešu termiņā. Atbildētājai vienošanās bija pieejama no 2015.gada 26.marta, kad to atbildētājai nosūtīja prasītāja. Vienošanās tika nosūtīta tiesai, kurai bija jāņem vērā Civilprocesa likuma 228.pantā minētie apstākļi.

Norāda, ka atbildētāja no savas puses uzsākusi pildīt abu pušu vienošanos - 2015.gada 14.aprīlī veikts pirmais maksājums.

Atbildētāja norāda, ka uzturas savā deklarētajā dzīvesvietā, nav saņēmusi prasības pieteikumu. Atbildētājai no 2014.gada 26.novembra līdz 2015.gada 13.martam tikusi liegta iespēja saņemt pasta korespondenci deklarētajā dzīvesvietā dēļ tā, ka bijusi nobloķēta pieeja korespondences kastītei, par ko apelācijas sūdzībai pievienoti pierādījumi.

Neapstrīd, ka ir kavējusi maksājumus, lūdz tiesu ņemt vērā atbildētājas sociālos apstākļus, kas liedza savlaicīgi norēķināties par pakalpojumiem.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 440.^{8}panta ceturto daļu, ir tikusi ierosināta apelācijas tiesvedība un atbilstoši Civilprocesa likuma 440.^{11}panta pirmajai daļai apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Prasītāja iesniegusi paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, norādot, ka atbildētāja Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā tikusi informēta par celto prasību un atbildētājai ticis dots termiņš paskaidrojumu iesniegšanai tiesā. Visi atbildētājas sūdzībā norādītie maksājumi ir saņemti un ņemti vērā, ceļot prasību tiesā. Atbildētājas norādītā nenomaksātā parāda summa uz 2015.gada 30.martu sakrīt ar prasītāja parāda aprēķinu.

Atbildētāja kopš 2013.gada maija ne reizi nebija informējusi par grūtībām maksājumu veikšanā, nebija arī lūgusi sadalīt parāda atmaksu pa daļām. Prasītāja norāda, ka noslēgtā vienošanās starp pusēm netika noslēgta kā izlīgums atbilstoši Civilprocesa likuma 27.nodaļas noteikumiem. Vienošanās noslēgšanas mērķis bija dot iespēju atbildētājai labprātīgi veikt parāda samaksu ilgākā laika periodā un pa daļām, lai izvairītos

no iespējamā tiesas sprieduma piespiedu izpildes procesa un neradītu atbildētājai papildus izdevumus.

Prasītāja, pamatojoties uz to, ka atbildētāja ir veikusi daļēju parāda atmaksu, samazina prasījuma apmēru, lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu pēc stāvokļa uz 2015.gada 13.maiju 252,05 EUR, valsts nodevu 72,32 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR.

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzību un lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Ventspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā esošajām ziņām, atbildētājai pieder īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/.

Lietā nav strīds par mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu, kas no 2009.gada 1.marta noteikta Ls 0,25 par dzīvojamās telpas kvadrātmetru, bet no 2014.gada 1.janvāra 0,36 EUR par dzīvojamās telpas kvadrātmetru.

Prasītājs 2014.gada 11.jūlijā un 2014.gada 24.septembrī nosūtījis atbildētājai paziņojumus par parāda esamību.

Lietas materiāliem pievienots parāda aprēķins uz 2011.gada 31.decembri par parādu 125,84 EUR apmērā un aprēķins uz 2014.gada 30.novembri par parādu 482,14 EUR apmērā.

Atbildētāja apstrīd spriedumā norādīto laika periodu par kādu piedzīts parāds, norādot, ka parāds izveidojies par laika periodu no 2008.gada janvāra līdz 2011.gada jūnijam, par 2012.gadu, un no 2014.gada jūlija līdz novembrim.

Atbildētāja norāda, ka jau 2015.gada 4.martā bija samaksājusi prasītājam 159,36 EUR, ko apliecina Swedbank izdrukas kvīts, līdz ar ko ar prasītāju noslēgta vienošanās par atlikušā parāda 336,06 EUR atmaksu četru mēnešu termiņā.

Starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā vienošanās Ventspils tiesā saņemta 2015.gada 30.martā, kad tiesā rakstveida procesā tika izskatīta konkrētā prasība. Tiesai izteikts lūgums, izskatot lietu, ņemt vērā starp pusēm noslēgto vienošanos par parāda atmaksu un veikto maksājumu 159,36 EUR apmērā. No iesniegtajiem atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka atbildētāja neapstrīd izveidojušos parāda summu 336,06 EUR apmērā un vēlas veikt parāda atmaksu labprātīgā ceļā, ņemot vērā starp pusēm noslēgto vienošanos.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā norāda, ka tiesai, saņemot vienošanos, bija jānoskaidro Civilprocesa likuma 228.pantā minētie apstākļi un jāpieņem lēmums par izlīguma apstiprināšanu un lietas izbeigšanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz pieņemt lēmumu par pušu 2015.gada 6.marta izlīguma-vienošanās apstiprināšanu.

Civilprocesa likuma 226.pants nosaka, ka izlīgums pieļaujams jebkurā procesa stadijā, puses to noslēdz rakstveidā un iesniedz tiesai.

Pušu iesniegtais izlīgums var tikt apstiprināts, ja par izlīgumu puses vienojošās labprātīgi un tas atbilst Civilprocesa likuma 226. un 227.panta prasībām.

Konkrētajā gadījumā izlīgums neatbilst Civilprocesa likuma 227.panta prasībām, izlīgums nav apliecināts pie notāra un tajā nav ietverts pušu paziņojums, ka tām ir zināmas izlīguma apstiprināšanas procesuālās sekas. Turklāt iepazīstoties ar vienošanās saturu, nav konstatējami Civilprocesa likuma 227.pantā ietvertie rekvizīti, kas jānorāda izlīguma saturā, vienošanās pēc satura nav uzskatāma par izlīgumu Civilprocesa likuma 226. un 227.panta izpratnē.

Prasītāja tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka vienošanās starp pusēm netika noslēgta kā izlīgums atbilstoši Civilprocesa likuma 27.nodaļas noteikumiem un nav apstiprināms tiesā.

Ņemot vērā minēto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pušu strīds ir izšķirams, taisot lietā spriedumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 74.pantu prasītājs ir tiesīgs pilnīgi vai daļēji atteikties no prasības, kā arī samazināt prasījuma apmēru.

Prasītājs, ņemot vērā, ka atbildētāja pēc prasības celšanas tiesā ir veikusi daļēju parāda atmaksu, prasību uztur daļēji un lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu pēc stāvokļa uz 2015.gada 13.maiju 252,02 EUR apmērā. Pārējā daļā prasība netiek uzturēta.

Starp pusēm nepastāv strīds, ka atbildētājai uz prasības celšanas brīdi bija izveidojies parāds par apsaimniekošanas pakalpojumiem 482,14 EUR. Pēc prasības celšanas atbildētāja parādu daļēji samaksājusi uz lietas izskatīšanas brīdi pirmās instances tiesā nesamaksātais parāds sastādīja 336,06 EUR.

No lietas materiāliem redzams, ka pēc prasības celšanas tiesā un pirms nolēmuma taisīšanas pirmās instances tiesā, 2015.gada 6.martā starp pusēm ir noslēgta vienošanās par parāda 336,06 EUR samaksu noteiktos termiņos četru mēnešu laikā, sākot ar 2015.gada 1.aprīli. Vienošanās 4.punktā ietverts nosacījums, ja maksājumi netiks veikti laicīgi, vienošanās zaudē spēku (lpp.86).

No apelācijas sūdzībai pievienotā maksājuma uzdevuma redzams, ka atbildētāja ir pildījusi vienošanos un 14.04.2015 samaksājusi 84,01 EUR parādu, ko nenoliedz arī prasītājs savos paskaidrojumos uz apelācijas sūdzību, atzīstot, ka nesamaksātais parāds sastāda 252,05 EUR.

Saskaņā ar iepriekš minēto vienošanos parāds atbildētājai jāsamaksā pa daļām, līdz jūlijam. Neviena no pusēm nav apstrīdējusi minēto vienošanos, līdz ar to nav iestājies parāda samaksas termiņš un nav pamata piedzīt atlikušo parāda summu 252,05 EUR, jo tas būtu pretrunā prasītāja paskaidrojumos uz apelācijas sūdzību norādītajam vienošanās noslēgšanas mērķim – dot iespēju atbildētājai labprātīgi veikt parāda samaksu ilgākā laika periodā un pa daļām (lpp.104-105).

Atliekot parāda samaksas termiņu, prasītājam nebija pamata prasīt atlikušā parāda piedziņu, tāpēc prasība ir noraidāma.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi izspriedusi lietu pēc tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, jo tiesnesis nevar izvērtēt pierādījumus, kas nav viņa rīcībā uz nolēmuma pieņemšanas brīdi.

Vienlaicīgi tiesas kolēģija noraida apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmās daļas normas. Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 21.janvāra paziņojumā, kas nosūtīts uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi, pusēm izskaidrotas Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības, kā arī paziņots tiesas sastāvs, kurš skatīs lietu.

Iepazīstoties ar Ventspils tiesas 2015.gada 10.marta paziņojumu, tiesas kolēģija konstatē, ka paziņojumā iekļautais likuma panta pieraksts "Civilprocesa likuma 250-25.panta 1.d." ir pārprotams, tomēr no paziņojuma satura tiesas kolēģija secina, ka tiesa pamatojusies uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, kas nosaka lietas izskatīšanu rakstveida procesā un līdz ar to ir nepamatots apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka tiesa atsaukusies uz nepareiziem Civilprocesa likuma pantiem – 250. pantu un 25.pantu, kas neattiecas uz izskatāmo lietu.

Ņemot vērā, ka prasība ir noraidīta, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu prasītāja samaksātie tiesas izdevumi no atbildētājas nav piedzenami.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 430., 432., 440.^{12}pantu Civillietu

tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

SIA “Nekustamā īpašuma aģentūra ”Ventspils nami” ” maza apmēra prasību pret /pers. A/ par apsaimniekošanas maksas parāda piedziņu noraidīt.

Spriedums kasācijas instancē nav pārsūdzams un stājas spēkā 2015.gada 27.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese R.Vīva

Tiesnese L.Kraule

Tiesnese A.Klaiše